Krimināprocess Nr.11095060316
Lieta K31-301-16/4

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2016.gada 27.septembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei I.Savčenko,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē kriminālietu, kurā

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2016.gada 15.aprīlī ap plkst.17.30, /pers. D/, atrodoties SIA "H&M Hennes & Mauritz" piederošā veikala "H&M" Lielirbes ielā 29, Rīgā tirdzniecības zālē, veikala darba laikā, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas zādzību, no stendiem paņēma:

- saulesbrilles (kods 032149) 7,99 *euro* vērtībā;
- rokassprādzi (kods 086051) 7,99 *euro* vērtībā;
- piecus vīriešu apakšveļu iepakojumus katru 14,99 *euro* vērtībā;
- divus kreklus katru 12,99 *euro* vērtībā;
- trīs T-kreklus katru 9,99 *euro* vērtībā;
- kreklu 14,99 *euro* vērtībā;
- divas bikses katru 17,99 *euro* vērtībā.

Kopumā /pers. D/ paņēma preces 197,85 *euro* vērtībā un domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, ielika tās līdzpaņemtā somā, kuras iekšpusē bija ieklāta folija. Pēc kā /pers. D/ izgāja no veikala tirdzniecības zāles, par precēm nesamaksājot, tādējādi tās nolaupot.

Ar savām prettiesiskām darbībām /pers. D/ slepeni nolaupīja SIA "H&M Hennes & Mauritz" piederošu kustamu mantu kopējā vērtībā 197,85 *euro*, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt arī tiesai pēc kriminālietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. D/ atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Krimināllikuma 46.panta otrā daļa noteic, ka nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā SIA "H&M Hennes & Mauritz" mantiskās intereses, prettiesiski iegūstot savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā. Tā kā izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā nozagtā manta atgūta bez bojājumiem un nodota cietušā īpašumā, kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādībā esošu personu nav, ir reģistrēta deklarēta dzīvesvieta (lietas 25., 26., 27.lapa); ar 10.klašu izglītību (lietas 75.lapa); pēc apsūdzētā vārdiem – kopš 2016.gada 1.jūlija strādā algotu darbu SIA /nosaukums/ un tālmācībā mācās Eiropas Starptautiskā vidusskolā, aktīvi nodarbojas ar sportu, veselības traucējumu nav; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (lietas 32.lapa); uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētajam ir četri likumīgā spēkā stājušies notiesājoši spriedumi, sodāmības dzēstas (lietas 30.-32.lapa):

1. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas prokuratūras **2013.gada 23.septembra** prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 50 stundu apmērā. Prokurora priekšraksts par sodu stājies likumīgā spēkā 2013.gada 23.septembrī. Piespiedu darbs izpildīts 2014.gada 21.februārī. Sodāmība dzēsta.
2. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 5.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma

51.panta pirmo daļu, ar piespiedu darbu 180 stundu apmērā. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 21.februārī. Sodāmība dzēsta.

3. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas **2014.gada 28.augusta** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar piespiedu darbu 210 stundu apmērā. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 9.septembrī. Sodāmība dzēsta.
4. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2015.gada 13.janvāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar piespiedu darbu 320 stundu apmērā. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 24.janvārī. Piespiedu darbs izpildīts 2015.gada 13.janvārī. Sodāmība dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētais, atzīstot savu vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nenoliedza, ka zādzību izdarīja mantkārīgā nolūkā, jo algotu darbu nestrādāja un bija nepieciešami finanšu līdzekļi ikdienas sociālo vajadzību nodrošināšanai. Nosakot sodu, lūdza ņemt vērā, ka jaunus noziedzīgus nodarījumus nav izdarījis, tā kā ir apzināti mainījies dzīves pamatprincipus – strādā algotu darbu, mācās un intensīvi nodarbojas ar sportu, lai attīstītu personīgo un profesionālo izaugsmi.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka Krimināllikuma 35.pantā definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt /pers. D/ par izdarīto noziegumu, nosakot Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā brīvības atņemšanai paredzēto alternatīvo soda veidu – piespiedu darbs.

Izvērtējot izvēlētā soda veida lietderības aspektu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību raksturojošos faktorus – uz lietas izskatīšanas brīdi juridiski nesodīts, jaunus likumpārkāpumus nav izdarījis, lietas materiālos nav informācijas par kādām apsūdzētā sociālām novirzēm vai negatīvām parādībām (alkoholisms, narkomānija), kas nelabvēlīgi iespaidotu viņa tiesisko un sabiedrisko apziņu. Apsūdzētajam piemīt paškritiska attieksme pret izdarīto un gribas diktēts lēmums turpmāk atturēties no jaunu noziegumu izdarīšanas, pieņemot savā dzīvē racionālākus, saprātīgākus un ilgtermiņā adekvātākus lēmumus, ko faktiski apliecina paša apsūdzētā rīcība pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas 2016.gada 15.aprīlī – šobrīd ir ekonomiski aktīvs un strādā algotu darbu, mācās un savu brīvo laiku aizņem ar sporta aktivitātēm, kas neapšaubāmi norāda uz neviltotu motivāciju sevi resocializēt un attīstīt, lai veicinātu personīgo un profesionālo izaugsmi, tādēļ tiesa secina, ka tieši piespiedu darbs sabiedrības labā sasniegts tā piemērošanas mērķi, jo savā būtībā veiks ne tikai apsūdzētā audzinošo un preventīvo funkciju, bet /pers. D/ šo sodu izjutīs reāli, kas ir būtisks apstāklis, lai kriminālsods spētu efektīvi nodrošināt personas resocializāciju un tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas. Turklāt tiesa uzskata, ka esot ekonomiski aktīvam, /pers. D/, veidojot ap sevi sociāli labvēlīgu vidi, varēs nostiprināt jau patstāvīgi iegūtās personības pozitīvās iezīmes, pārtraucot personības degradācijas negatīvās tendences.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Tāpat tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta nosacījumiem, tiesa apsūdzētajam atbildību pastiprinošus apstākļus nekonstatē.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, zādzība izdarīta nelielā apmērā, kas uz noziegumu izdarīšanas brīdi nepārsniedza valstī noteiktās vienas minimālās mēneša darba algas apmēru, ar lietas materiāliem apsūdzētajam nav konstatēti tādi veselības traucējumi, kas liegtu izciest tiesas noteikto sodu, tādēļ secina, ka /pers. D/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais alternatīvais sods – piespiedu darbs, kas pietuvināts Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā noteiktajam vidējam soda apmēram, lai veicinātu apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Kriminālietas ietvaros /pers. D/ aizturēts no 2016.gada 15.aprīļa līdz 2016.gada 17.aprīlim, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā (lietas 33., 43.lapa).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores N.Puzikovas 2016.gada 17.aprīļa lēmumu /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 48.lapa).

Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmā daļa noteic, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ievērojot to, ka uz lietas izskatīšanas brīdi nav mainījies Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmajā daļā noteiktais drošības līdzekļa piemērošanas pamats, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma stāšanās spēkā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis atstājams negrozīts.

Kriminālprocesā par cietušo atzīts SIA "H&M Hennes & Mauritz", kurš Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā kaitējuma kompensāciju par /pers. D/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu nav pieteicis, jo nozagtās preces atgūtas bez bojājumiem un nodotas cietušā rīcībā (lietas 4., 13., 15.-16., 17.lapa).

Lietā nav uzlikts arests mantai, kā arī nav radušies procesuālie izdevumi, par kuriem būtu pieņemams lēmums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 366., 368.pantam.

Lietiskie pierādījumi – CD disks un plecu soma, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināmi pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – piespiedu darbs 150 (viens simts piecdesmit) stundu apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumu no 2016.gada 15.aprīļa līdz 2016.gada 17.aprīlim, kas atbilst 24 (divdesmit četrām) piespiedu darba stundām.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, – atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās spēkā.

Lietiskos pierādījumus – CD disku un plecu somu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2016.gada 11.oktobra.

Tiesnese D.Treija